

ронавірусного холоду» beauty-сфера трансформується у напрямку популяризації послуг для місцевих мешканців, диверсифікації спектру послуг, стає більш клієнтоорієнтована і гнучка.

Список використаних джерел

1. Білецький М., Ванда І., Котик Л. *Соціальна географія: навчальний посібник*. Львів, 2019. 328 с.
2. *Бизнес Красоты – задачи и решения: сборник статей*. Київ, 2008. 112 с
3. Галицький район м. Львова. URL: <https://city-adm.lviv.ua/public-information/utilities/halytskyi-raion>
4. Дацій Х., Котик Л. *Дозвілля населення Шевченківського району м. Львова: суспільно-географічні аспекти / Реалії, проблеми та перспективи розвитку географії в Україні*. Львів, 2019. С. 72-76.
5. Жарова Л. *Економіка краси та її мільярди*. URL: https://genderindetail.org.ua/season-topic/tema-sezonu/ekonomika-krasi-ta-ii-milyardi-134156.html#_ftn1
6. Львів. Комплексний атлас / за ред. проф. О. Шаблія. Львів, 2012. 192 с.
7. Тєсьє М.-Ф. *Салон майбутнього. Les Nouvelles Esthiques Україна*. 2007. №5 (45). С. 142-143.
8. *Beauty and Personal Care* — Euromonitor International. URL: <http://www.euromonitor.com/beauty-and-personal-care>

ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Беліченко Ю. М.

*ВСП «Тернопільський фаховий коледж Тернопільського національного технічного університету ім. І. Пулюя»
Науковий керівник – викладач Лясота М. В.*

Поява в 1991 році на карті світу нової, великої незалежної держави України змінила реалії в Європі та у світі. Це країна, яка має сприятливе як у фізико-географічному, так і в економічному відношенні географічне положення. Розташована в центральній частині Європи, межує із багатьма розвиненими країнами, лежить на перехресті важливих транспортних шляхів, які мають міждер-

жавне та континентальне значення. З часів проголошення незалежності наша держава підтримує жваві економічні відносини із країнами-сусідами. На сьогодні інтереси України зорієнтовані на європейський простір, а саме членство у Євросоюзі. Проте, наш, вже тепер колишній стратегічний партнер Російська Федерація протягом останніх тисячоліть всіляко бажала привласнити собі українські землі і всіма можливими методами перешкоджала асоціації з ЄС. І саме через це у 2014 році українці шляхом революції визначили свій майбутній вектор розвитку.[2]

Нарешті, після декількох століть перебування під російським крилом, Україна таки змогла вирватись з-під нього. І одразу ж наштовхнулася на відчайдушні спроби агресії від північної сусідки. Одразу ж послідувала окупація Кримського півострова, а за ним і спроба остаточно захопити Україну, починаючи з Донбасу. Правда ця спроба не увінчалась успіхом. Та чи вперше нашу державу так усердно «оберігають». Варто зануритись у минуле і з'ясувати чи не може історія нашої держави бути так званим ланцюжком, який ніби стримує нашу Батьківщину від Європи, від стабільної політичної ситуації та кращого рівня економічного розвитку? Адже ресурси у нас є. Проте....

Чи не всім відома, велична держава Київська Русь у свій час також обрала європейський шлях розвитку. Володимир Великий, хрестивши Русь, безумовно слідував за державами Європи. Таким чином, в очах європейців він набув значно вищого характеру. Назавжди Київ вийшов з тіні чогось таємного, страшного і невідомого. Ярослав Мудрий закріпив попередні досягнення свого батька і встиг стати "тестем" Європи закріпивши союзи з іноземцями шлюбами своїх доньок. В той момент було важко повірити, що все піде в іншу сторону. Та за часами процвітання настали темні часи. Русь потрапила під удари монгольського нашестя. Вона стала своєрідним щитом для Європи. Скоріш за все саме тоді, і утвердилася думка про Україну як міст між заходом і сходом. При цьому вона не належала ні одній із сторін.

Перестрибнемо на декілька століть уперед. Територія України уже входить до складу Речі Посполитої, дійсно сильної держави на території тогочасної Європи. Про Польщу знали всі. А українські козаки воювали в лавах її армії і здобували собі славу повсю-

ди. Тоді на територію України почали навідуватись європейські вчені, які досліджували географію, історію, культуру українців. Вони дивувались і водночас зачаровувались красотою цієї землі, яка постійно була об'єктом конфліктів. Саме з тих часів українці постали як народ войовничих, працьовитих і волелюбних людей, які через своє географічне розташування ще довго будуть під пильним оком інших держав.

Після третього розподілу Речі Посполитої, Україна опинилась в руках двох високорозвинених держав: Австрійської імперії Габсбургів і Російською імперією. Народ розділився на дві частини. І звідси простежується різниця в розвитку Західної і Наддніпрянської України. Варто визнати, що міста на нашій території дуже схожі на деякі міста Австрії чи Чехії своєю архітектурою. Наддніпрянська ж Україна була закрита від очей чужинців. Росія хотіла остаточно асимілювати ці території. Тому про Європу і речі йти не могло. Об'єдналась Україна лише під комуністичним прапором. І після цього на усе своє існування в складі Рядянського союзу, стала ворогом усього “Західного” світу. Це й досі заважає нам певною мірою розвиватись економічно. Адже “червоне” минуле переслідує нас як і у внутрішній, так і в зовнішній політиці .[3]

Що ж до зовнішньої політики, то Україна довгий час намагалась балансувати між Росією та Європою. Усидіти на двох стільцях так би мовити . Це не було ефективно, проте зберігався важливий паритет сил , що не давав нашому східному сусіду можливості активно діяти . Прогрес відбувся знову ж таки у 2014 році. Нарешті український народ обрав одну із сторін, ну і відповідно це не була Російська Федерація. Проте так легко звільнити свої території від загарбника українцям не вдається до сих пір.

Так чи інакше, історично склалось так, що наша земля виступала так званим сировинним придатком імперій. Україна надзвичайно потрібна Росії для поширення впливу на світ. Звертаючись до минулого , можна зауважити, що усі злети і падіння Московії були пов'язані з Україною напряду. Кожен новий, чи то цар, чи то секретар, чи бозна хто інший, в першу чергу вирішував українські питання.

У нашої держави дуже непроста історія. Вона грає недобру роль у житті нашої нації з покон віків. Але зараз можна впевнено

сказати, що українці стали зріло приймати важливі рішення, і на решті наша держава зможе повноцінно, а не почастинно долучитись до “західного світу”. Хоча це буде ще не скоро. Яке б правління не обирав український народ, потрібно розуміти, що саме народ є рушійною силою всього. Вибір народу не варто ігнорувати.

Євроінтеграція – це не легкий процес для українців. Попереду роки плідної праці на своїй землі. Праці людей, праці політиків та професіоналів. І, можливо, за декілька десятків років теперішні події залишаться в пам’яті народу, як події які привели Україну до бажаного успіху [1].

Список використаних джерел

1. Кобернік С.Г., Коваленко Р.Р. Географія: Підручн. для 10 кл. Загальноосвіт. навч. закл. Харків: Оберіг, 2010. 304 с.
2. Топузов О.М. Географія: Україна у світі: природа, населення: підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл./О.М.Топузов, О.Ф.Надтока, Л.А.Покась. К.: УОВЦ «Оріон», 2016. 224 с.
3. Бойко О.Д. Історія України: Посібник. К.: Академвидав, 2003. 656с. (Альма-матер).

ЛЮДСЬКИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНИ ТА ТЛІ ГЛОБАЛЬНИХ КЛІМАТИЧНИХ ЗМІН

Шкаєва Д. І.

*Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
Науковий керівник – канд. геогр. наук, доц. Холявчук Д. І.*

Історія досліджень людського розвитку та глобальних кліматичних змін починається з кінця ХХ століття, що робить дані напрямки актуальними у постановці вирішення сучасних проблем людства. Деталізоване вивчення питань людського розвитку починається з 1990 року [3], коли індійські економісти Амартья Сен, Мегхнад Десаї та пакистанський економіст-фінансист Махбуб Уль-Гак розробили індекс людського розвитку, який був включений в щорічні доповіді ООН. Питання кліматичних змін порушувалося ще в 1979 році під час Першої світової кліматичної конференції, проте тоді на це ніхто не звернув уваги, бо не було чітких доказів. Але з 1980-1985 року це питання порушувалося усе частіше і обго-